

Димчо Дебелянов

Любов

Любовта ми се болно усмихна
и подире подсмръкна и кихна...

Аз ѝ рекох: послушай ме ти,
няма веч да те бъде – прости!

Тъй напразно ще пръскам пари,
само гробът сака ти цери.

Вместо топли компреси, хинин,
да ти дам ли аз хапче стрихнин?

Хайде, миличка, то не боли...
Ще го глътнеш без мъка, нали?

Любовта ми се кротко усмихна,
а подире подсмръкна и кихна...

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6209>]